

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4485** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба от Е. С. А. срещу Решение № 1427/06.03.2023 г., постановено по адм.д. № 7743/2022 г. по описа на АССГ, първо отделение, 69-ти състав, с което са отхвърлени предявените от А. исковете срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 5000 лв. и на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв., претърпени в периода от 06.07.2022 г. до 22.08.2022 г.

Производство пред едночленен състав на АССГ е образувано по искова молба от Е. С. А., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 5000 лв. и на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв., претърпени в периода от 06.07.2022 г. до 22.08.2022 г., ведно със законната лихва и сторените по делото разноски.

В касационната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното решение на АССГ, като постановено в противоречие със закона и събраните по делото доказателства. Счита, че неправилно не са кредитираните показанията на свидетеля Д. П.. Счита същите за достоверни и дадени под клетва, а също и подкрепени с множество писмени доказателства. От показанията на свидетеля се установява, че л.св. Й. М. е многократно наказван за различни физически и

психически увреждания на други лишени от свобода. Счита, че е налице действие/бездействие от страна на ответника, допускайки агресивно проблемно лице в килията на касатора.

В проведеното съдебно заседание касаторът се явява лично и се представлява от служебно назначения адвокат Т.. Поддържат жалбата, като считат, че неправилно съдът е приел, че не са налице елементите на фактическия състав за ангажиране на отговорността на Държавата чрез ГДИН.

Ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, в отговор на касационната жалба, оспорва същата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание не изпраща представител.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като сочи, че ЗОДОВ има за цел обезщетяване на преки вреди от дейността на държавните органи и администрация, а не косвени такива, каквито са изложените в жалбата.

Административна съд С.-град, двадесет и седми касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от АССГ писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото се установява, че ищецът Е. С. А., ЕГН [ЕГН], изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в ЗОЗТ „К.“ към Затвора С.. На 11.08.2017 г. е разпределен в 4-та група, 5-то спално помещение за непущачи, където е пребивавал и към датата на инцидента на 06.07.2022 г.

От извършена от ответника проверка е установено, че на 06.07.2022 г. л.св. Й. Г. М. започнал словесен спор с Е. С. А., след което го нападнал с активни физически действия, ритници и юмруци. На А. е извършен медицински преглед, след което е изпратен във външно лечебно заведение за рентгенография, от която се констатира, че е със счупен 5-ти пръст на лявата ръка. Действията на л.св. А. са били в посока самоотбрана.

На основание чл. 104, ал.2 и чл.101, т.7 от ЗИНЗС на л.св. Й. Г. М. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 дни“ със Заповед № 372/15.07.2022 г. на началника на Затвора [населено място].

На 06.07.2022 г. л.св. А. е конвоиран до медицински кабинет на ЗОЗТ „К.“ за преглед, изготвен е ФТУ. На 08.07.2022 г. л.св. А. е изведен в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД за гипсова имобилизация. На 18.07.2022 г. л.св. А. повторно е изведен в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД, където е прегледан и е изготвен план за лечение. На 28.07.2022 г. л.св. А. претърпял оперативна интервенция. Изписан на 30.07.2022 г. с диагноза „Фрактура Р1Д5“.

След инцидента няма подадена молба от А. за преместване в друго спално помещение на територията на 4-та група.

От Формуляр за регистриране на травматични увреждания на л.св. (ФТУ), издаден на Е. С. А., се установява, че на 06.07.2022 г., му е нанесен побой от друг лишен от свобода с удари в главата, крайниците и тялото с твърд предмет, юмруци и ритници. Документирани са силни болки в малкия пръст на лявата ръка, охлузване с кръвонасядане над лявата вежда 3/3 см и над лявото слепоочие 4/4 см, оток и кървене от долна устна вляво, охлузване 2.5 см странично по средата на дясна подбедрица, охлузване по средата на лява подбедрица 2 см и вероятна фрактура на малкия пръст

на лява ръка.

Според ФТУ, издаден на Й. Г. М. на 06.07.2022 г., при същия е констатирано „зачервяване и охлузване в основата на врата б/8 см, болезненост в областта на носа без данни за фрактура“.

Установява се от Епикриза ИЗ 26175/2022 от Клиника по хирургия на ръката към УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД, че в периода 27.07.2022 г. – 30.07.2022 г. ищецът Е. С. А. е бил на болнично лечение по повод сбиване с друг затворник на 08.07.2022 г. На датата на сбиването в Пирогов била поставена гипсова имобилизация. Болният постъпил за консултация и планирано оперативно лечение по повод патологична фрактура на проксимална фаланга на пети пръст на лява ръка. При постъпването се оплаквал от болки и невъзможност за движение. При оперативния достъп е установено окръглено образувание в областта на фрактурата, запълнено с кашеобразна материя. При извършения кюретаж на образуванието, полученият дефект е запълнен с кортико-спонгиозен костен присадък от туберкулама на Л. на радиуса на същата ръка, остеопластика и фиксиране на фрагмента с плака и заключващи винтове. Ищецът е представил фактура № [ЕГН]/19.07.2022 г., издадена от „Ви Енд Ди Сървисис“ ООД с предмет: система за метакарпални кости, включваща титаниева плака и титаниеви винтове – комплект, на стойност 1000 лв.с ДДС, с получател Е. С. А..

Представен е и автобусен билет за пътуване по маршрут С. – С. на стойност 139.98 евро (273.78 лв.) на 27.07.2022 г. на името на К. М.. Относно родствената връзка (която не се оспорва от ответника) е представено удостоверение от СГС по НОХД № 3004/2014 г., според което К. Б. М., ЕГН [ЕГН] е майка на подсъдимия Е. С. А., ЕГН [ЕГН], както и удостоверение за раждане № 60/30.01.1993 г. на [община], област П.. Установява се от докладна записка, рег. № 14235/20.12.2022 г., че в периода 06.07.2022 г. – 22.08.2022 г. л.св. Е. С. А. и л.св. Й. Г. М. са били настанени в едно спално помещение само на 06.07.2022 г.

Видно от Заповед № 372/15.07.2022 г. на началника на Затвора С. относно наложено на л.св. Й. Г. М. дисциплинарно наказание и докладна записка рег. № 1078/12.07.2022 г. на С. Ж. –инсп. ИСДВР: на 06.07.2022 г., след извеждане на л.св. от 4-та група при ЗОЗТ „К.“, е установено нарушение на реда в пенитенциарното заведение, като са чути викове и крясъци от 5-то спално помещение на 4-та група. При извършена веднага проверка от постоянния надзирател е констатирана физическа саморазправа между л.св. Й. Г. М. и л.св. Е. С. А., като по разпореждане на ДГН л.св. Й. Г. М. е изведен от спалното помещение и настанен в помещение за специфични нужди. На 08.07.2022 г. л.св. Й. Г. М. е разпределен от 4-та в 7-ма група, а на 02.08.2022 г. е преведен в Затвора С..

Установява се от докладна записка рег. № 1078/12.07.2022 г. на С. Ж. – инсп. ИСДВР, че л.св. Й. Г. М. е наказван многократно, последно със Заповед № 37/22.01.2021 г. и Заповед № 15/28.01.2021 г. – за физическа саморазправа между лишени от свобода, л.св. Е. С. А. не е следвало да бъде наказван дисциплинарно, тъй като е установено, че същият предимно се е защитавал при инцидента на 06.07.2022г.

Видно от докладна записка на мл. инсп. П. Г. П. – надзирател и докладна записка ДЗ № 722/06.07.2022 г. на инсп. Д. Г. А. – главен надзирател в ЗОЗТ „К.“, на 06.07.2022 г., в 08:07 часа, мл. инсп. П. дочул викове и крясъци от 5-то спално помещение. При явяването му на място установил спречкване и физическа саморазправа между л.св. Й. Г. М. и л.св. Е. С. А., при което М. бил видимо превъзбуден. При явяването на

постоявия служител, М. преустановил физическата саморазправа.

Според снети от л.св. Е. С. А. писмени обяснения от 06.07.2022 г. на същата дата, около 08:00 часа л.св. Й. Г. М. дошъл при леглото му и започнал да го обижда, псува и заплашва, че А. не разговаря с него и защо влизат хора в килията. А. му обяснил, че кметът и ОРД-то на 4-та група са провели многократни разговори с него и претенциите му. М. изведнъж „откачил“, съборил го от леглото на земята и започнал с ритници и тупаници да го налага в областта на лицето, лявата ръка и главата. След това НОС се намесил и прекратил агресията.

Съгласно снети от л.св. С. А. К. писмени обяснения от 06.07.2022 г., на същата дата, около 08:00 часа Й. М. станал агресивен и започнал да вика. Според документа: „отговорникът А. казал, че е блъскан, ритан и удрян. От много време казва за проблемите. А. е жертвата. Така не се живее“. По време на инцидента К. бил в банята, за тоалет.

Според снети от л.св. В. Ц. В. писмени обяснения от 06.07.2022 г., на същата дата, около 08:00 часа, А. нападнал Й., хванал го за блузата и започнал да го дърпа. В. се опитал да ги разтърве, а след това дошли старшините.

Съгласно писмени обяснения на от Й. Г. М. от 06.07.2022 г., на същата дата, около 08:20 часа, отправил забележка към А., като отговорник на спалното помещение, че постоянно се употребяват наркотични вещества, като го подканил да си влезе във функцията и да оправи реда. А. го предизвикал с реплики и „му скочил на бой“, при което М. се защитил, а надзирателите ги разделили светкавично. Според документа, М. „многократно е сигнализирал, вербално и писмено, че ще ескалира напрежението и това се случило днес“.

Съгласно писмени обяснения на л.св. Й. Г. М. от 07.07.2022 г., л.св. М. „многократно е пускал сигнали и жалби за нередности в спалното помещение. Той (А.) признава и не казва на охранителния надзор какво се случва в килията. Г-н началник, постоянно ни провокира и устно съм сигнализирал на охранителния надзор. Моля, г-н началник, да вземете под внимание, че той ми е посягал и аз се защитих и отвърнах. Като отговорник на килията си затваряме очите системно се пуши и смърка амфети“.

Установява се, че ищецът не е подал искане за преместване в друго спално помещение преди или във връзка с конфликта от 06.07.2022 г. Съобразно поясненията му в о.с.з. на 07.12.2022 г. това е така, тъй като е бил настанен в единствената килия за непущачи.

Установява се също, че след процесния конфликт на 06.07.2022 г. л.св. М. е преместен в друго спално помещение, група и в Затвора С., като двамата са били в едно спално помещение само на 06.07.2022 г.

Представени са от ответника заповеди за наложени на л.св. Й. Г. М. дисциплинарни наказания, налагани за следните нарушения на дисциплината: често нарушение на графика на групата за посещение в медицински център; отправяне на заплахи за саморазправа с медицинското лице, като тези заплахи зачестили през последните седмици; побой и тормоз над л.св. А. К.; отправени заплахи към л.св. Б., ескалация в спалното помещение, при което М. е преместен в друго спално помещение, където също е получена жалба от друг л.св. К. К. Ц.; притежание на мобилен телефон и СИМ карта на МТел; грубо държание към В. Ч. – ръководител на строителна бригада; арогантно държание и отправяне на заплахи към л.св., което наложило преместването му от спално помещение № 15 в спално помещение № 18 на втора група; употреба на алкохол и конфликт с л.св. С. М.; закъснение за работа.

Л.св. Е. С. А. е награждаван многократно за съвместно отношение към работния процес, изпълнение на плана на присъдата, дисциплинираност и отговорно изпълнение на трудовите задължения, изпълнение на поставените задачи по чл.80 от ЗИНЗС, отговорно отношение към учебния процес и др.

По делото са събрани и гласни доказателства, като е разпитан като свидетел Д. Д. П., от показанията на който се установява, че познава А. от дълго време, заедно са в един отряд. В деня на побоя, преди 8,00 ч., когато ги пускат на каре, той бил в коридора и пиел сутрешното си кафе, когато чул писъци, които викаха за помощ, бяха на лишени от свобода. Познава гласа на А. и е сигурен, че това бил неговият глас. Изтичал да видя какво се случва, вратата беше леко притворена. Като влязъл вътре г-н М. бил свалил г-н А. на земята, между кревата, вишката и масата, напряко и го налагал с тупаници с ръце. Не разбрал причината, А. само се защитава. Цялото лице на А. било посинено от нанасяне на побой. Имал контузии на лявата ръка, малкият му пръст бил счупен. След побоя бил с гипс за два, три месеца, а после знае, че му правили операция на пръста. Виждало се, че не си е доспал, че е притеснен, умислен. Споделял е, че е заради пръста, защото го боли, гипсиран е, че чака всеки момент да му се прави операция.

Близко един месец след инцидента се преместил от 1-во в 5-то спално помещение при г-н А.. Не го е виждал да влиза в конфликт с никой, нито с лишените от свобода, нито с охранителния състав, дори гледа да помага на всички с каквото може. М. е конфликтен, има около 14 наказания. Докато бил гипсиран, А. се е къпал с канче, поливаше се, а съня му не бил спокоен. След операцията си купувал от лавката кашкавал, кисело мляко, яйца за калциране на пръста. След операцията не можел да движи пръста нормално, не можеше да го свива и опъва до край. С лявата ръка не можел да вдига тежки товари.

При така установената фактическа обстановка, 69 състав на АССГ е постановил оспореното пред настоящия състав решение Решение № 1427/06.03.2023 г., постановено по адм.д. № 7743/2022 г. по описа на АССГ, с което е отхвърлил предявените искове като неоснователни. За да достигне до извода за неоснователност на исковете, съдът е приел за недоказани предпоставките за уважаване на исковете, съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, които следва кумулативно да бъдат доказани: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона; 2. настъпила в резултат на нарушението имуществена/неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, която се предполага до доказване на противното по силата на въведената с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС оборима презумпция и 3. пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и нарушението (в този смисъл е Решение № 15247 от 12.11.2019 г. по адм. д. № 813/2019 г., III отд. на ВАС). Определил е основния спорен по делото въпрос, носи ли затворническата администрация отговорност за проявено бездействие на служители или административни органи при ГДИН, в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка, с които бездействия л.св. Е. С. А. е понесъл вреди, изразяващи се в уронване на човешкото му достойнство, пораждање на чувство на страх, незащитеност или малоценност. На база събраните доказателства, съдът е приел за недоказани елементите от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.284-285, вр. чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС. Приел е, че не са доказани нарушения от страна на органи или служители на ГДИН конкретно по повод на спорния инцидент от 06.07.2022 г. Компетентният служител – мл.инсп. П. веднага се отзовал на

конфликта, с което предизвикал спиране на агресията от страна на М.. Необходимостта от извършване на скъпоструващо лечение и допълнителни разходи за лекарства и млечни продукти, както и пътуването на майката на ищеца от С. до С., не са в причинно-следствена връзка с твърдените бездействия на ответната администрация, каквито не се и установяват по делото. Мотивирано е, че понесените от ищеца имуществени и неимуществени вреди не са в причинно-следствена връзка с действия или бездействия на служителите на ГДИН.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № 1427/06.03.2023 г., постановено по адм.д. № 7743/2022 г. по описа на АССГ, с което са отхвърлени предявените от А. исковете срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 5000 лв. и на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв., претърпени в периода от 06.07.2022 г. до 22.08.2022 г.

Жалбата е подадена в срока за оспорване на съдебните актове от легитимирано лице, ищец в първоинстанционното производство, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Настоящият касационен състав намира направения от АССГ извод за неоснователност на искова молба от лишения от свобода Е. С. А. за правилен и законосъобразен, а решението за валидно, допустимо и правилно.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Основно застъпената теза от касатора, както и в пледоарията от открито съдебно заседание на процесуалния представител на ищеца, е непълно изясняване на относими факти, вкл. с искане за съдебно-медицинска експертиза.

Съдът не споделя тези аргументи, напротив намира, че фактите по делото са изяснени в пълнота и спор по фактите, които са от значение за изхода на спора, няма. Мотивът за отхвърляне на исковете на ищеца е правен.

Настоящият тричленен състав приема за доказано по делото, че в следствие възникнал на 06.07.2022 г. конфликт между касатора А. и друг лишен от свобода, касатора е получил травматични увреждания.

Въз основа анализ на събраните по делото доказателства настоящият състав приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че първоначално между л.св. А. и л.св. М. е имало словесни пререкания. Това се потвърждавало и от ищеца, който в писмените си обяснения от 06.07.2022 г. сочи: „аз му обясних, че кметът и ОРД-то на 4-та група са провели многократни разговори с него и претенциите му“. Налице е противоречие между тези писмени обяснения и поясненията на А., дадени в о.с.з. на 07.12.2022 г., според които не е разговарял с М. от месец – месец и половина, тъй като той постоянно влизал в пререкания и конфликти. Очевидно, словесният контакт прераснал в агресивно поведение от страна на М., който нанесъл побой на А.. Последното обстоятелство съдът приел, че се установява безспорно от медицинските документи по случая, както и от Заповед № 372/15.07.2022 г. на началника на Затвора [населено място] относно наложено на М. дисциплинарно наказание, според която единствено той носи вина за случая, докато А. предимно се защитавал.

В следствие на конфликта, на 06.07.2022 г. л.св. А. е конвоиран до медицински кабинет на ЗОЗТ „К.“ за преглед, изготвен е ФТУ., както и че на 08.07.2022 г. л.св. А. е изведен в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД за гипсова имобилизация. На 18.07.2022 г.

л.св. А. повторно е изведен в УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД, където е прегледан и е изготвен план за лечение. На 28.07.2022 г. л.св. А. претърпял оперативна интервенция. Изписан на 30.07.2022 г. с диагноза „Фрактура Р1Д5“. Установил е още от Формуляр за регистриране на травматични увреждания на л.св. (ФТУ), издаден на Е. С. А., че на 06.07.2022 г., му е нанесен побой от друг лишен от свобода с удари в главата, крайниците и тялото с твърд предмет, юмруци и ритници. Документирани са силни болки в малкия пръст на лявата ръка, охлузване с кръвонасядане над лявата вежда 3/3 см и над лявото слепоочие 4/4 см, оток и кръвене от долна устна вляво, охлузване 2.5 см странично по средата на дясна подбедрица, охлузване по средата на лява подбедрица 2 см и вероятна фрактура на малкия пръст на лява ръка. Установил е от Епикриза ИЗ 26175/2022 от Клиника по хирургия на ръката към УМБАЛСМ „Н. Пирогов“ ЕАД, че в периода 27.07.2022 г. – 30.07.2022 г. ищецът Е. С. А. е бил на болнично лечение по повод сбиване с друг затворник на 08.07.2022 г. На датата на сбиването в Пирогов била поставена гипсова имобилизация. Болният постъпил за консултация и планирано оперативно лечение по повод патологична фрактура на проксимална фаланга на пети пръст на лява ръка. При постъпването се оплаквал от болки и невъзможност за движение. При оперативния достъп е установено окръглено образуване в областта на фрактурата, запълнено с кашеобразна материя. При извършения кюретаж на образуването, полученият дефект е запълнен с кортико-спонгиозен костен присадък от туберкулама на Л. на радиуса на същата ръка, остеопластика и фиксиране на фрагмента с плака и заключващи винтове. Ищецът е представил фактура № [ЕГН]/19.07.2022 г., издадена от „Ви Енд Ди Сървисис“ ООД с предмет: система за метакарпални кости, включваща титаниева плака и титаниеви винтове – комплект, на стойност 1000 лв.с ДДС, с получател Е. С. А..

Следователно, съдът пространно и изчерпателно е изследвал и установил медицинското състояние на лицето, получено вследствие от претърпяния побой, вкл. понесените щети за лечението. В този смисъл, назначаване на съдебно-медицинска експертиза, не нужно, с оглед безспорно установяване на релевантните факти от такъв характер в хода на първоинстанционното производство.

С отхвърлянето на иска съдът не е отрекъл настъпването на вреди в правната сфера на ищеца, нито от материален, нито от морален характер. Същият обаче е съобразил липсата на изпълване на фактическия състав на нормата на 284, ал. 1 от ЗИНЗС, като е приел, че липсват кумулативно изискуемите: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с което се нарушава чл. 3 от закона; 2. настъпила в резултат на нарушението имуществена/неимуществена вреда в правната сфера на ищеца, която се предполага до доказване на противното по силата на въведената с разпоредбата на чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС оборима презумпция и 3. пряка и непосредствена причинна връзка между вредите и нарушението.

В процесния случай са налице вреди, но същите не са настъпили вследствие на действия или бездействия на затворническата администрация. Съдът е обсъдил детайлно действията на служителите на администрацията и е извел съответен извод за липса на нарушение или друго неправомерно поведение, което да е довело до настъпилия вредоносен резултат.

Установил е, че А. е настанен в процесното помещение именно по негово желание. Установил е още, че след инцидента, л.св. М. е отстранен от това помещение, както и наказан по реда на ЗИНЗС. Установил е, че ищецът не е подал молба за преместване в

друга килия нито към датата на инцидента, нито след него. Съобразена е своевременната намеса на надзирател към момента на конфликта, което е и довело до своевременното му прекратяване. Обсъдена е спешната реакция на администрацията чрез извеждане на А. за преглед в специализирано лечебно заведение, както и последващи такива за реализиране на проведеното му лечение.

С оглед подробно изложените аргументи и фактически установявания, настоящият състав намира за безспорно възприетото от първата инстанция, че макар и да са налице настъпили вреди от здравословен, финансов и емоционален характер в сферата на А., то последните не могат да бъдат вменени в отговорност на ответника, поради липса на каквото и да било неправомерно поведение от страна на служителите на пенитенциарната администрация, които да са съпричинили и довели до инцидента, от който са възникнали вредите.

За пълнота съдът отбелязва, че се споделя и тезата на първоинстанционния съд, че липсва пряка причинна връзка с всички претендирани вреди, вкл. по направените пътни разходи на майката на ищеца от [населено място] до [населено място].

При липса на установено неправомерно поведение от страна на ответника и служителите, не е изпълнен съставът за ангажиране на отговорността на държавата по отношение на заявените претенции. Безспорно е налице деликтна отговорност, но същата следва да бъде репарирана от виновното за това лице при предявена съответна претенция от ищеца.

По изложените съображения, съдът намира, че касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Ответникът по касация е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсулт. Съгласно чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС, когато искът бъде отхвърлен съдът осъжда ищеца да заплати разноски в производството. От анализа на цитираната норма следва извод, че в производството по чл. 284 и сл. от ЗИНЗС ищецът дължи разноските, свързани с производството - за държавни такси, експертизи и т.н., но не и за адвокатски и юрисконсултски възнаграждения, независимо от това дали ответникът е бил представляван по делото. Ето защо на ответника не се дължат разноски.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, XXVII-ми троен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1427/06.03.2023г. на АССГ, I-во отделение, 69-ти състав, постановено по административно дело № 7743 по описа на 2022г. на АССГ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.